

Opinió

La decència comuna

22/02/12 02:00 - [GEMMA CALVET](#)

El vertigen dels esdeveniments, el desconcert, la incomprensió del fet global, porta a una dinàmica en què la ciutadania podem perdre l'esperança. I sense il·lusió no hi ha motor. Ni de projecte de persona, ni de projecte de país. Europa, des de la seva fragilitat política, dividida, sense consciència clara d'unitat i amb la pressió insostenible del sistema bancari o dels mercats, no ofereix actualment cap garantia de progrés. La incertesa sobre l'economia pesa en les contínues decisions de retallades. Grècia ja està pràcticament intervinguda, i la pressió sobre Espanya s'alça com una ombra negra encara difícil de dimensionar.

Catalunya es troba en l'encreuament de vies d'una majoria absoluta del PP a Madrid, i d'una absència d'instruments propis, més enllà de la societat civil. La situació no aporta ni visió d'horitzó, ni vivència d'il·lusió. Les persones hem de decidir que aquest estat de coses no malbarati el bon despertar al matí, la creença de futur pròsper per als nostres fills i filles, i la necessitat de reduïdes de benestar quotidià. També la necessitat de mantenir un projecte col·lectiu propi impulsat per la nostra història però amb la suficient imaginació de futur.

Un breu assaig sobre George Orwell i la seva idea fonamental de pensament polític elaborat pel filòsof francès Bruce Bégout, i editat sortosament a Barcelona per Marbot Edicions, situa les coses al seu lloc entorn d'un concepte tan defenestrat com és el de la decència. La reivindicació d'aquest mot en els actuals moments és imprescindible.

La recerca de la dignitat comuna, que mou l'autor en el seu desplegament d'arguments i paraules, demana, en moments de decadència, la necessitat de tornar als actes i accions justos, bàsicament perquè són una manifestació de gestos de bellesa. Orwell estableix que la decència comuna simplement assenyala la presència en la vida de qualitats morals sobre les quals es pot erigir una societat decent i justa. L'ètica no depèn d'un càlcul. L'ètica és o no és, i l'han d'acompanyar tres qualitats: la raó, la llibertat i l'honor. També ha de partir del rebuig de la dominació de l'home sobre l'home.

Per tal que la societat no es distanciï de l'orientació correcta, s'ha de partir del món de la vida quotidiana. La que porta la gent corrent, i la que està plena de valors decents com són la constància, la responsabilitat, la solidaritat. Orwell genera la idea de la política de proximitat, i parteix de la necessitat de la sensibilitat humana com a motor de tota acció transformadora i de progrés.

En aquest sentit la seva tendència a desconfiar del món acadèmic que es troba lluny del món quotidià, que és la font de tota creativitat humana, es torna una denúncia: "La hipocresia política es torna repugnant quan es disfressa de bona consciència acadèmica. El problema del món intel·lectual és que estima amb bogeria el poder." Orwell veu clarament que el totalitarisme i el capitalisme participen d'alguna cosa més generalitzada, que és l'adhesió al pensament instrumental. S'imposa el càlcul i l'eficàcia com els únics criteris essencials. La pressió del mercat i la "civilització de la màquina" són els eixos. La seva reivindicació d'una justícia social que es basi en la decència prèvia és més vigent que mai. Només evocant la seva reflexió ens podem situar en l'exercici d'inventari necessari per reconèixer que és el que estem perdent i sacrificant en aquest camí de retallades, convergència europea i de manteniment del paradigma de creixement econòmic.

Darrera actualització (Dimecres, 22 de febrer del 2012 02:00)

Publicat a

[El Punt Avui. Comarques Gironines](#) 22-02-2012 Pàgina 17[El Punt Avui. Edició Nacional](#) 22-02-2012 Pàgina 21

Tweet

0

0

Recomendar

0

**L'ètica no depèn d'un càlcul.
L'ètica és o no és, i l'han
d'acompanyar tres qualitats: la
raó,
la llibertat i l'honor**

Altres articles de l'autor

19/09/2012 **La transició nacional**15/08/2012 **Pau i presons****Més articles ...**

Notícies de ...

[Barcelona](#)